

§ 161.

En Standrets Forhandlinger skulle, med Undtagelse af Auditorens Forestilling til Retten og Stemmegivningen, være offentlige.

§ 162.

Saa snart Retten er sammentraadt og forinden Undersøgelsen begynder, aflægges Dommereden.

§ 163.

Undersøgelsen foretages ikke i et særligt Krigsforhør, men i den samlede Krigsret, og indskrænkes til den i Standretsordren angivne Forbrydelse og til de Omstændigheder, paa hvilke det beroer, om den Tiltalte efter Lovene har forskyldt Dødsstraf eller ikke.

Ingen Defensor for den Tiltalte kan møde i Sagen, og heller ikke kan der tilstaaes Tiltalte Ansand for at indgive noget Indlæg, men det overlades alene til Rettens samvittighedsfulde Behandling at udfinde Sandheden.

§ 164.

Ved Behandlingen af en Standrets sag kan, naar den sædvanlige Retsprotocol ikke kan benyttes, Papir sammenheftes til særskilt Act. De afgivne Forklaringer, og hvad der iøvrigt forefalder i Retten, nedskrives i muligste Korthed, dog uden at noget af det Væsentlige udelades.

§ 165.

Forhandlingerne i Retten fortsættes uden Afbrydelse, naar ingen særlige Omstændigheder gjøre en saadan fornøden. Saa snart Undersøgelsen er til Ende, gjør Auditoren eller den, som forretter hans Tjeneste, sin Forestilling i Sagen. Forestillingen er mundtlig, men i Protocolen eller Acten tilføres de væsentligste Puncter af samme tilligemed Indstillingen. Naar derefter Stemmegivning har fundet Sted, bliver Dommen strax at affatte, at indføre i Protocolen eller Acten og at affige.

§ 166.

Sagens Behandling ved Retten maa ikke vare længere end 24 Timer fra Rettens Sammentrædelse. Har det ikke i den Tid været muligt at paadømme Sagen, skal Forklaring om Grunden tilføres Forhandlingerne, som derpaa sluttet.

§ 167.

En Standrets Dom kan, forsaavidt Sagen

ikke afvises, kun gaae ud enten paa Livsstraf eller paa Frifundelse for standretlig Tiltale.

Til Dødsdom udfordres i det mindste 5 Stemmer af 7.

§ 168.

Standretten maa ei grunde en Dødsdom uden paa saa klare og fuldstændige Beviser, at der aldeles ingen Tvivl kan være om Forbrydelsens Virkelighed eller om nogen af de Omstændigheder, hvorpaa Livsstraffens Anvendelighed beroer. Ved en Foresats eenlige Vidnesbyrd maa Ingen sældes i en Standrets sag.

§ 169.

Forhandlingerne underskrives, inden Retten hæves, af samtlige dens Medlemmer.

§ 170.

Iøvrigt bliver Retten at anordne og Sagen at behandle og paakjende efter de almindelige Regler, som ere gjældende for de militære Retter, forsaavidt afvigende Forfrister ikke ere givne i dette Capitel.

§ 171.

Standretsdomme, hvorved Livsstraf er bleven Nogen idømt, kunne efter Ordre af den Befalingsmand, som har foreskrevet, at Sagen skulde behandles ved Standret, fuldbyrdes, uden at Indankning til Generalkrigsretten eller Dommens Forelæggelse for Kongen finder Sted. Ordre til Fuldbyrdselsen, der ordentligvis bør skee strax, har Befalingsmanden, saasnart han har gjort sig bekendt med Sagen, at indføre i Retsprotocolen eller paategne Acten, og paa samme Maade skee ogsaa Bekræftelse om Fuldbyrdselsen. Acten indsendes senere, hvis ikke den sædvanlige Retsprotocol har været benyttet, til Generalauditoren.

Dog kan Befalingsmanden, hvis Betæneligheder frembyde sig imod Dommens Fuldbyrdselse, udsætte denne. Naar 24 Timer fra en Standretsdoms Affigelse ere forløbne, maa den idømte Straf ikke fuldbyrdes efter Dømmen, men denne skal til nærmere Prøvelse forelægges Generalkrigsretten, som, hvis den stadfæster Dømmen, har at iagttage, hvad der i Almindelighed paaligger samme med Hensyn til Dødsdomme (§ 150).

§ 172.

Naar Tiltalte ved Dom er frifunden for